

DRAMSKI UMETNIK JE BIO DEO INTERNACIONALNE PODELE PREDSTAVE 'MOJA REVOLUCIJA JE BOLJA OD TVOJE' KOJA JE NEDAVNO PREMIJERNO IZVEDENA U POZORIŠTU NANTERRE-AMANDIERS U GRADU SVETLOSTI

NAPISALA: JELENA MILINIĆ
FOTOGRAFIJA: VIDOJE MANOJLOVIĆ

Vladimir Aleksić (40) od samog početka karijere paralelno igra u zemlji i inostranstvu. Nekoliko godina glumio je u Italiji, potom u Belgiji, da bi prošlog meseca poput velikana domaćeg glumišta Predraga Mikija Manojlovića i Dragana Gage Nikolića imao premijeru u jednom od najvećih pozorišta u Parizu. U teatru Nanterre-Amandiers, kao deo postave komada "My Revolution Is Better Than Yours" (Moja revolucija je bolja od tvoje), u režiji Sanje Mitrović, pružio je doprinos tome da se ne zaboravi velika revolucija 1968, za koju kažu da možda nije promenila ništa, ali da poste nje više ništa nije bilo isto.

- Sanja je dobila poziv od pozorišta iz Pariza da uradi predstavu na temu '68, jer se ove godine proslavlja 50 godina od tog revolucionarnog proleća. Ponudila mi je da budem u podeli sa još tri glumca iz Španije, Francuske i Rusije.

Ovo nije prvi put da saradujete sa rediteljkom Sanjom Mitrović. Šta vas dvoje, pored profesije, još povezuje?

- Prijatelji smo iz detinjstva. Odrasli smo u istom gradu, Zrenjaninu, išli u istu školu, i onda su nam se putevi razišli. Ona se preselila u Amsterdam da studira režiju, a ja u Rim da radim sa pozorištem Motus. Prvi put smo saradivali 2016. na predstavi "Drugovi, ja se ni sada ne stidim svoje komunističke prošlosti", koju smo igrali po celoj Evropi, a posvetili smo je jugoslovenskom filmu.

Na kom jeziku govorite u komadu "My Revolution Is Better Than Yours" i kako je inače glumiti na jeziku koji nije maternji?

- Igram na srpskom, engleskom i sada prvi put i na češkom. Predstava je koncipirana kao niz ispovedi učesnika '68, ali i rekonstrukcija filma "Viva Maria" sa Žanom Moro i Brižit Bardo. Glumim Stevu Žigona i govorim njegov čuveni monolog Robespiera pred studentima '68, kao i mladog Jana Palaha, Čeha koji se spalio na trgu u Pragu u znak protesta pred sovjetskim okupatorima. Tumačim i Floresa, revolucionara iz filma "Viva Maria".

Radeći na predstavi proveli ste u Parizu

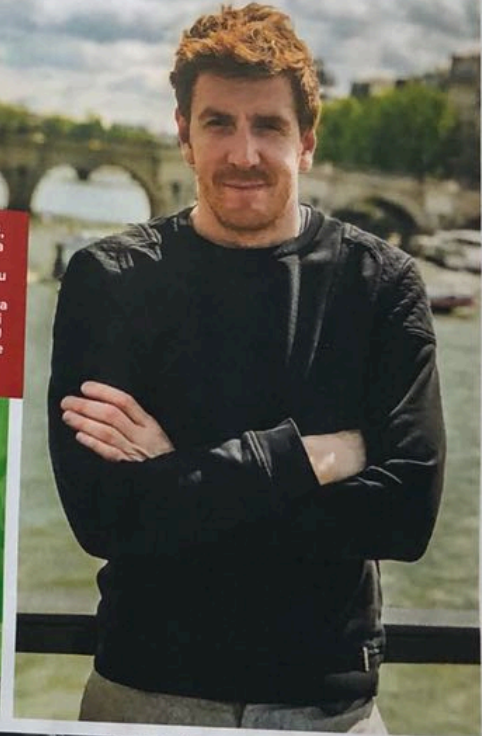

VLADIMIR ALEKSIĆ

Osvajanje Pariza u dva čina

Sa Sanjom Mitrović, rediteljkom komada "My Revolution Is Better Than Yours", u Parizu (1). Scena iz predstave u kojoj igra na tri jezika i tumači različite likove (2). U prestonici Francuske bio je smešten na Monmartru (3)

više od mesec. Kad niste bili na probama i u pozorištu, kako ste provodili vreme?

- Imao sam tu sreću da budem smešten na Monmartru. To je kraj u kome godinama žive umetnici, slikari, glumci, pevači. Pun je galerija, pozorišnih sala, vinarija i restorana, od kojih svaki ima neku posebnost. Oseća se sloboda duha koja je vrlo inspirativna.

Da li biste mogli da se preselite tamo i jeste li ikad razmišljali o tome da trajno napustite Srbiju?

- Pariz je prelep grad u kojem se kultura nalazi na vrlo visokom nivou. Voleo bih da mogu češće da radim tamo jer Francuska ulaže velika sredstva u pozorišne produkcije, što se i vidi po krajnjem rezultatu. Već dvadeset godina živim tako što mno-

go putujem i radim. Bilo je to prvo u Italiji, pa u Belgiji, sada u Francuskoj. Želja mi je da tako i ostane, da mi Srbija bude baza, a da stalno dobijam prilike da glumim u inostranim produkcijama.

Osećate li i dalje isto uzbuđenje pred premijerom? Imate li tremu?

- Pred premijerno izvođenje uvek sam uzbuđen zbog toga što nisam do kraja siguran u svoj učinak. Sa nestrpljenjem očekujem šta će reći gledaoci i mislim da će tako ostati zauvek.

Šta publika može da očekuje od ovog komada?

- Upoznaćete ili se podsetiti na ljude koji su dali život za neku ideju, na one koji su imali želju da nabolje promene društvo u kome su žive-

li. Shvatićete da su svaka priča i svaka revolucija bitne, ali ono što je možda najbitnije jeste - da se nikad ne treba pomiriti sa nepravdom i prihvatiti to da se živi potlačen život. Niko nema pravo da vlada nad drugim. Niko.

Koliko vas lično zanima sve to što se dešavalo te 1968. godine?

- Šezdeset osma je vrlo zanimljiva jer se paralelno dešavala u Francuskoj, Nemačkoj, Češkoj i kod nas. Revolucije su kroz istoriju, od Francuske do Oktobarske, donosile preokret u društvu, pogotovo za potlačene. Mislim da je svetu potrebna nova revolucija, u kojoj bi se prestalo sa izrabljivanjem siromašnih zemalja i radne snage. Bogati su sve bogatiji, siromašni su kao robovi.